

Allà on acaba la plana,
on comencen els turons,
amb bellesa s'engalanen
contrades i racons.

El cap no és pas qui mana
per jutjar tantes raons
on cadascuna ens exclama:
quin goig, Vilalleons!

Cantem contents aquí a l'esplanada
on celebrem la festa major.
Cantem per tu, terra mil·lenària
que ens has donat aquest bell racó.

Amb delit,
a l'abric
la carena et protegeix.
Ets tan xic,
tan bonic,
qui et visita es deleix.

Roures, pins, alzines
et contempen des de dalt,
camps ben treballats
se t'obren al teu davant.

Espai de pau i d'harmonia
que m'inspires la cançó.
Presideix Santa Maria
la quietud del teu entorn.

Els teus boscos farcits d'amagatalls
on s'amaga la guineu
com s'amaga, a l'esquena, el Matagalls
mentre es mostra joiós el Pirineu.

Donem-nos les mans i fem rotllana,
ballem, puntegem una sardana.
Vilalleons, terra catalana
ets gentil i molt galana.

Ben observat per Puig-l'agulla,
l'antiga imatge i els lleons,
canvies amb les estacions
com canvia el color la fulla:
Que n'ets de preciós Vilalleons!